Ketvirtadienis, 2021, Kovo 25

P9_TA(2021)0092

Prašymas atšaukti Jeano-François Jalkho (Jean-François Jalkh) imunitetą

2021 m. kovo 25 d. Europos Parlamento sprendimas dėl prašymo atšaukti Jeano-François Jalkho (Jean-François Jalkh) imunitetą (2020/2110(IMM))

(2021/C 494/17)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Paryžiaus apeliacinio teismo generalinės prokurorės 2020 m. birželio 16 d. perduotą prašymą atšaukti Jeano-François Jalkh imunitetą, kuris susijęs su ikiteisminio tyrimo teisėjų atliekamu ikiteisminiu tyrimu dėl įtarimų piktnaudžiavimu pasitikėjimu, sukčiavimu dalyvaujant organizuotoje grupėje, dokumentų klastojimu ir suklastotų dokumentų naudojimu, nedeklaruotu darbu nedeklaruojant darbuotojo, viešųjų lėšų pasisavinimu ir viešųjų lėšų pasisavinimo slėpimu ir kuris buvo paskelbtas 2020 m. liepos 8 d. plenariniame posėdyje,

— išklausęs Thierry Mariani, kuris pakeitė Jeaną-François Jalkhą, paaiškinimų, kaip nurodyta Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 6 dalyje,

— atsižvelgdamas į Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 ir 9 straipsnius ir į 1976 m. rugsėjo 20 d. Akto dėl Europos Parlamento narių rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise 6 straipsnio 2 dalį,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2008 m. spalio 21 d., 2010 m. kovo 19 d., 2011 m. rugsėjo 6 d., 2013 m. sausio 17 d. ir 2019 m. gruodžio 19 d. sprendimus ([1]),

— atsižvelgdamas į Prancūzijos Respublikos Konstitucijos 26 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 2 dalį, 6 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A9-0051/2021),

A. kadangi ikiteisminio tyrimo teisėjai paprašė panaikinti Europos Parlamento nario Jeano-François Jalkho imunitetą, kad galėtų jį apklausti dėl įtarimų padarius nusikalstamas veikas;

B. kadangi prašymas atšaukti Jeano-François Jalkho imunitetą yra susijęs įtarimais piktnaudžiavimu pasitikėjimu, dokumentų klastojimu ir suklastotų dokumentų naudojimu, sukčiavimu dalyvaujant organizuotoje grupėje, nedeklaruotu darbu nedeklaruojant darbuotojo, viešųjų lėšų pasisavinimu ir viešųjų lėšų pasisavinimo slėpimu (šios veikos ir bausmės už jas numatytos Prancūzijos baudžiamojo kodekso 314-1, 314-10, 321-2, 321-3, 321-4, 321-9, 321-10, 441-1, 441-10, 441-11, 313-1, 313-2, 313-3, 313-7, 313-8 ir 313-9, 432-15 ir 432-17 straipsniuose ir Prancūzijos darbo kodekso L8221-1, L822l-5, L8224-1, L8224-3, L8224-4 ir L8224-5 straipsniuose);

C. kadangi 2016 m. gruodžio 5 d. buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas atlikus preliminarų tyrimą, inicijuotą po to, kai tuometinis Europos Parlamento Pirmininkas 2015 m. kovo 9 d. informavo apie kai kuriuos Nacionaliniam frontui priklausančių Europos Parlamento narių padėjėjus;

D. kadangi 2015 m. vasario mėn. paskelbtoje Nacionalinio fronto organizacinėje struktūroje nurodyta tik 15 EP narių (iš 23), 21 EP narių vietinis padėjėjas ir 5 akredituoti EP narių padėjėjai (iš 54 padėjėjų); kadangi kai kurie EP narių padėjėjai deklaravo, kad jų darbo vieta yra Nacionalinio fronto būstinėje Nantere, kartais visu etatu, nors jų gyvenamoji vieta yra 120–945 km nutolusi nuo deklaruotos darbo vietos; kadangi šioje tyrimo stadijoje matyti, kad aštuoni EP narių padėjėjai faktiškai nevykdė EP nario padėjėjo veiklos arba ją vykdė labai mažai;

([1]) 2008 m. spalio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Marra / De Gregorio ir Clemente*, C-200/07 ir C-201/07, ECLI:EU; 2010 m. kovo 19 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Gollnisch / Parlamentas*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; 2011 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; 2013 m. sausio 17 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Gollnisch / Parlamentas*, T-346/11 ir T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; 2019 m. gruodžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

E. kadangi atlikus tyrimus taip pat išaiškėjo aplinkybės, dėl kurių galima suabejoti tuo, kad atitinkami EP narių padėjėjai faktiškai vykdė pareigas Europos Parlamente, t. y.:

— EP narių padėjėjų darbo sutartys įterptos tarp dviejų su Nacionaliniu frontu sudarytų darbo sutarčių;

— EP narių padėjėjų darbo sutartys su Europos Parlamentu sutapo su darbo sutartimis, sudarytomis su Nacionaliniu frontu;

— darbo sutartys su Nacionaliniu frontu buvo sudarytos iš karto po to, kai baigė galioti EP narių padėjėjų sutartys;

F. kadangi atlikus tyrimą nustatyta, kad nuo 2009 m. liepos mėn. iki 2014 m. balandžio mėn. Jean-François Jalkh dirbo visą darbo dieną EP nario Jeano-Marie Le Peno vietiniu padėjėju ir per mėnesį gaudavo 3 011,14 EUR atlyginimą neatskaičius mokesčių; kadangi tuo pat metu jis ėjo ne vienas vadovaujamas pareigas Nacionaliniame fronte (arba vienu metu, arba iš eilės) ir gaudavo atlyginimą iš dviejų skirtingų įmonių už kampanijos sąskaitų tikrinimą; kadangi 2016 m. sausio 29 d. Europos Parlamento generalinis sekretorius priėmė sprendimą iš Europos Parlamento nario Jeano-Marie Le Peno susigrąžinti 320 026,23 EUR sumą, kurią Europos Parlamentas sumokėjo pagal Jeano-François Jalkho sutartį; kadangi įvairūs dėl šio sprendimo pateikti skundai buvo atmesti, be kita ko, 2018 m. kovo 7 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimu ([2]) ir 2018 m. lapkričio 28 d. Teisingumo Teismo nutartimi ([3]);

G. kadangi atlikus tyrimą taip pat paaiškėjo, kad Jean-François Jalkh, eidamas Europos Parlamento nario pareigas, nuo 2014 m. liepos 1 d. iki 2016 m. sausio 4 d., išskyrus laikotarpį nuo 2015 m. rugpjūčio 24 d. iki 2015 m. gruodžio 14 d., buvo visą darbo dieną įdarbinęs vietinę padėjėją už 2 950 EUR mėnesinį atlyginimą neatskaičius mokesčių; kadangi nebuvo rasta jokių elektroninių laiškų ar kitų įrodymų, kad ji dirbo Europos Parlamento nario padėjėjos darbą; kadangi atitinkama padėjėja buvo įtraukta į 2015 m. vasario mėn. paskelbtą Nacionalinio fronto organizacinę struktūrą kaip už teisinius reikalus atsakingo pirmininko pavaduotojo Jeano-François Jalkho padėjėja; kadangi buvo rasta 2015 m. Prancūzijos rinkimų kampanijos ir 2014 m. savivaldybių rinkimų laikotarpiu jos siųstų elektroninių laiškų, kuriuos ji pasirašydavo „Jeano-François Jalkho padėjėja, Rinkimų skyrius“; kadangi taip pat buvo rasti 2015 m. birželio mėn. – 2015 m. gruodžio 21 d. elektroniniai laiškai, iš kurių matyti, kad ji dirbo darbą, susijusį su Wallerando de Saint-Justo, kuris buvo Nacionalinio fronto sąrašo pirmoje vietoje esantis kandidatas Il de Franso (Île de France) regioninių rinkimų Prancūzijoje metu, kampanija, nors jos, kaip EP nario padėjėjos, sutartis šiuo tikslu buvo sustabdyta tik nuo 2015 m. rugpjūčio 24 d. iki gruodžio 14 d.; kadangi 2019 m. gruodžio 11 d. jai buvo pareikšti kaltinimai dėl viešųjų lėšų pasisavinimo slėpimo;

H. kadangi ikiteisminio tyrimo teisėjai mano, kad būtina apklausi Jeaną- François Jalkhą;

I. kadangi 2018 m. gruodžio 18 d. Jean-François Jalkh gavo tyrėjų šaukimą ir nurodė jiems, kada gali atvykti, tačiau likus keturioms dienoms iki sutartos dienos jo advokatas pateikė prašymą apklausą atidėti, nurodydamas, kad Jean-François Jalkh nori pasinaudoti savo teise tylėti, ir Jean-François Jalkh į apklausą neatvyko; kadangi, nors Jeano-François Jalkho advokatas 2019 m. vasario 19 d. atsiuntė laišką, kuriame patikino, kad Jean-François Jalkh nori būti savanoriškai apklausiamas, tačiau, gavęs naują 2019 m. birželio 25 d. tyrėjų šaukimą, jis vėl į apklausą neatvyko ir nepateikė jokio pagrindimo; kadangi vėliau jis atsisakė atvykti pas ikiteisminio tyrimo teisėjus, kurie jam buvo įteikę šaukimą atvykti 2019 m. lapkričio 15 d., pasiremdamas EP imunitetu;

J. kadangi kompetentinga institucija, siekdama apklausti Jeaną-François Jalkhą dėl jam pareikštų kaltinimų, pateikė prašymą atšaukti jo imunitetą;

K. kadangi, pirma, Parlamentas negali būti prilyginamas teismui ir, antra, vykstant imuniteto atšaukimo procedūrai Parlamento narys negali būti laikomas „kaltinamuoju“ ([4]);

([2]) 2018 m. kovo 7 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas *Jean-Marie Le Pen / Europos Parlamentas*, T-140/16, ECLI:EU:T:2018:122.

([3]) 2018 m. lapkričio 28 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) nutartis *Jean-Marie Le Pen / Europos Parlamentas*, C-303/18 P, ECLI:EU:C:2018:962.

([4]) 2019 m. balandžio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Briois / Parlamentas*, byla T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Ketvirtadienis, 2021, Kovo 25

L. kadangi pagal Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 9 straipsnį Europos Parlamento nariai savo valstybės teritorijoje naudojasi imunitetais, kurie toje valstybėje suteikiami parlamento nariams;

M. kadangi Prancūzijos Respublikos Konstitucijos 26 straipsnio antroje pastraipoje nustatyta, kad „[n]ė vienas parlamento narys dėl nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo negali būti suimamas arba negali būti kitaip atimama arba suvaržoma jo laisvė, jei asamblėjos, kurios narys jis yra, valdyba nedavė tam sutikimo. Toks sutikimas nėra būtinas, kai parlamento narys užtinkamas bedarantis nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą (*in flagranti*), arba įsiteisėjus apkaltinamajam nuosprendžiui“;

N. kadangi Parlamento nario imuniteto paskirtis – apsaugoti Parlamentą ir jo narius nuo patraukimo atsakomybėn už veiksmus, kurie yra padaryti vykdant Parlamento nario įgaliojimus ir kurių negalima atskirti nuo tų įgaliojimų;

O. kadangi šiuo atveju Parlamentas nenustatė *fumus persecutionis* aplinkybių, t. y. faktinių duomenų, kurie leistų manyti, kad šis teismo procesas buvo pradėtas siekiant pakenkti šio nario, kaip Europos Parlamento nario, politinei veiklai;

1. nusprendžia atšaukti Jeano-François Jalkho imunitetą;

2. paveda Pirmininkui nedelsiant perduoti šį sprendimą ir atsakingo komiteto pranešimą Prancūzijos Respublikos institucijoms ir Jeanui-François Jalkhui.